Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B** **EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2001/24/EB**

2001 m. balandžio 4 d.

dėl kredito įstaigų reorganizavimo ir likvidavimo

(OL L 125, 2001 5 5, p. 15)

iš dalies keičiama:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES	L 173	190	2014 6 12

▼B

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2001/24/EB

2001 m. balandžio 4 d.

dėl kredito įstaigų reorganizavimo ir likvidavimo

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 47 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą ([1]),

atsižvelgdami į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([2]),

atsižvelgdami į Europos pinigų instituto nuomonę ([3]),

veikdami Sutarties 251 straipsnyje nustatyta tvarka ([4]),

kadangi:

(1) Atsižvelgiant į Sutartyje numatytus tikslus, reikėtų skatinti suderintą kredito įstaigų veiklos plėtrą visoje Bendrijoje, pašalinant bet kokias kliūtis įsisteigimo laisvei ir laisvei teikti paslaugas Bendrijoje.

(2) Šalinant minėtas kliūtis, reikėtų atsižvelgti į padėtį, kuri gali susidaryti tuo atveju, kai kredito įstaiga susiduria su problemomis, ypač tuomet, kai ji turi savo filialų kitose valstybėse narėse.

(3) Ši direktyva — tai dalis Bendrijos teisės aktų sistemos, nustatytos 2000 m. kovo 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo ([5]). Pagal minėtą direktyvą veikianti kredito įstaiga ir visi veikiantys jos filialai kartu sudaro vieną subjektą, kurį prižiūri valstybės, išdavusios visoje Bendrijoje galiojantį leidimą, kompetentingos institucijos.

(4) Minėtą ryšį tarp kredito įstaigos ir jos filialų panaikinti tuo atveju, kai būtina taikyti reorganizavimo priemones arba pradėti likvidavimo procedūrą, būtų ypač nepageidautina.

([1]) OL C 356, 1985 12 31, p. 55 ir OL C 36, 1988 2 8, p. 1.
([2]) OL C 263, 1986 10 20, p. 13.
([3]) OL C 332, 1998 10 30, p. 13.
([4]) 1987 m. kovo 13 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 99, 1987 4 13, p. 211), patvirtinta 1993 m. gruodžio 2 d. (OL C 324, 1993 12 20, p. 30), 2000 m. liepos 17 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 300, 2000 10 20, p. 13) ir 2001 m. sausio 16 d. Europos Parlamento sprendimas (dar nepaskelbtas Oficialiajame leidinyje). 2001 m. kovo 12 d. Tarybos sprendimas.
([5]) OL L 126, 2000 5 26, p. 1. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 2000/28/EB (OL L 275, 2000 10 27, p. 37).

▼B

(5) 1994 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/19/EB dėl indėlių garantijų sistemų ([1]), nustačiusi kredito įstaigų privalomo dalyvavimo savo buveinės valstybės narės garantijų sistemoje principą, padidina reorganizavimo priemonių ir likvidavimo procedūros abipusio pripažinimo būtinumą.

(6) Buveinės valstybės narės administracinės ar teisminės institucijos turi turėti išimtinį įgaliojimą priimti sprendimus dėl reorganizavimo priemonių, numatytų toje valstybėje narėje galiojančiuose teisės aktuose ir praktikoje, bei tokias priemones įgyvendinti. Kadangi valstybių narių teisės aktus ir praktiką suderinti sudėtinga, būtina, kad valstybės narės abipusiai pripažintų priemones, kurias kiekviena jų taiko kredito įstaigų, turinčių jų išduotus leidimus, gyvybingumui atkurti.

(7) Būtina užtikrinti, kad visose valstybėse narėse galiotų buveinės valstybės narės administracinių arba teisminių institucijų priimtos reorganizavimo priemonės ir priemonės, kurias tokioms reorganizavimo priemonėms administruoti priima minėtų institucijų paskirti asmenys ar įstaigos, įskaitant priemones, susijusias su galimybe sustabdyti mokėjimus, priverstinio vykdymo priemones arba sumažinti reikalavimus, ir bet kokią kitą priemonę, galinčią daryti poveikį trečiųjų šalių teisėms.

(8) Tam, kad tam tikros priemonės, ypač darančios poveikį kredito įstaigų vidaus struktūros funkcionavimui arba vadovų ar akcininkų teisėms, galiotų valstybėse narėse, nebūtina jų numatyti šioje direktyvoje, jeigu pagal tarptautinės privatinės teisės normas taikoma buveinės valstybės narės teisė.

(9) Tam tikrų priemonių, ypač susijusių su nuolatiniu leidime nustatytų sąlygų vykdymu, abipusis pripažinimas jau numatytas Direktyvoje 2000/12/EB, jeigu minėtos priemonės nedaro poveikio trečiųjų šalių teisėms, kurias jos turėjo prieš priimant šias priemones.

(10) Pagal šią direktyvą kredito įstaigų vidaus struktūrų veikloje dalyvaujantys asmenys ir tokių įstaigų vadovai bei akcininkai, laikomi einančiais tokias pareigas, nelaikomi trečiosiomis šalimis.

(11) Trečiąsias šalis būtina informuoti apie valstybėse narėse, kuriose veikia filialai, įgyvendinamas reorganizavimo priemones, jeigu šios priemonės gali trukdyti įgyvendinti tam tikras jų teises.

(12) Vienodo požiūrio į kreditorius principas, susijęs su jų galimybėmis iškelti bylą, reikalauja, kad buveinės valstybės narės administracinės arba teisminės institucijos priimtų tokias priemones, kurių reikia, kad kreditoriai priimančiojoje valstybėje narėje galėtų įgyvendinti savo teises iškelti bylą per nustatytą terminą.

([1]) OL L 135, 1994 5 31, p. 5.

▼B

(13) Būtina koordinuoti administracinių arba teisminių institucijų vaidmenį, taikant reorganizavimo priemones ir likvidavimo procedūrą kredito įstaigų filialams, kurių pagrindinės buveinės yra ne Bendrijoje, ir kurie veikia skirtingose valstybėse narėse.

(14) Netaikant reorganizavimo priemonių arba tokioms priemonėms nepasiteisinus, sunkioje finansinėje padėtyje atsidūrusias kredito įstaigas būtina likviduoti. Tokiais atvejais reikėtų numatyti likvidavimo procedūrą ir jų poveikio Bendrijai abipusį pripažinimą.

(15) Siekiant tinkamai atlikti likvidavimo procedūras, likvidavimo procedūros metu buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos gali ir toliau vykdyti svarbius įgaliojimus, joms suteiktus prieš pradedant likvidavimo procedūras.

(16) Pagal vienodo požiūrio į kreditorius principą kredito įstaiga likviduojama laikantis vienybės ir universalumo principų, pagal kuriuos buveinės valstybės narės administracinės arba teisminės institucijos turi turėti išimtinę jurisdikciją, o jų sprendimai turi būti pripažįstami ir, netaikant jokių formalumų, visose kitose valstybėse narėse turi turėti juridines pasekmes, nustatytas buveinės valstybės narės teisėje, išskyrus tuos atvejus, kai šioje direktyvoje numatyta kitaip.

(17) Reorganizavimo priemonių ir likvidavimo procedūrų poveikio tam tikroms sutartims ir teisėms išimtys turi tik pirmiau nurodytą poveikį ir netaikomos kitiems su reorganizavimo priemonėmis ir likvidavimo procedūromis susijusiems klausimams, tokiems kaip reikalavimų dėl pirmiau minėtų sutarčių ir teisių pateikimas, jų patikra, pripažinimas ir eiliškumo nustatymas, bei buveinės valstybės narės teise reglamentuojamos turto realizavimo lėšų paskirstymo taisyklės.

(18) Savanoriškai gali būti likviduojama tik moki kredito įstaiga. Vis dėlto, buveinės valstybės narės administracinės arba teisminės įstaigos, jei taikoma, sprendimą dėl reorganizavimo priemonės arba likvidavimo procedūrų gali priimti net prasidėjus savanoriškam likvidavimui.

(19) Viena iš būtinų kredito įstaigos likvidavimo pasekmių yra leidimo verstis bankine veikla panaikinimas. Tačiau, panaikinus leidimą, įstaigai leidžiama tęsti tam tikrą veiklą, jei tai būtina ar tikslinga likvidavimo tikslais. Minėta veikla gali būti tęsiama buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pritarus ir joms prižiūrint.

(20) Individualiai informuoti žinomus kreditorius yra taip pat svarbu, kaip skelbti informaciją, kad prireikus kreditoriai galėtų laiku pateikti savo reikalavimus arba su jais susijusias pastabas. Kreditoriai, kurių nuolatinė buvimo vieta yra ne buveinės valstybėje narėje, o kitoje valstybėje narėje, turėtų būti informuojami vienodai, atsižvelgiant į jų gyvenamąją vietą arba reikalavimų pobūdį. Kreditorius būtina atitinkamu būdu reguliariai informuoti per visą likvidavimo procedūrų laikotarpį.

▼B

(21) Kai šios direktyvos nuostatos taikomos kredito įstaigos, kurios pagrindinė buveinė yra trečiojoje šalyje, Bendrijoje veikiančių filialų reorganizavimo priemonėms ir likvidavimo procedūroms, sąvokos „buveinės valstybė narė“, „kompetentingos institucijos“ ir „administracinės arba teisminės institucijos“ reiškia tą valstybę narę ir institucijas tos valstybės narės, kurioje yra filialas.

(22) Jeigu kredito įstaiga, kurios pagrindinė buveinė yra ne Bendrijoje, turi filialus keliose valstybėse narėse, kiekvienam iš šių filialų ši direktyva turėtų būti taikoma atskirai. Tokiu atveju administracinės arba teisminės institucijos ir kompetentingos institucijos, bei administratoriai ir likvidatoriai turėtų stengtis koordinuoti savo veiklą.

(23) Neatsižvelgiant į tai, kad būtina laikytis principo, pagal kurį buveinės valstybės narės teisė reglamentuoja visus procesinius ir esminius reorganizavimo priemonių arba likvidavimo procedūrų padarinius, taip pat svarbu nepamiršti, kad minėti padariniai gali prieštarauti taisyklėms, paprastai taikomoms atitinkamos kredito įstaigos ir kitose valstybėse narėse veikiančių jos filialų ūkinei bei finansinei veiklai. Kai kuriais atvejais nuoroda į kitos valstybės narės teisę reikalauja būtinai taikyti buveinės valstybės narės teisę.

(24) Ši sąlyga ypač svarbi, siekiant apsaugoti darbuotojus, sudariusius darbo sutartį su kredito įstaiga, užtikrinti sandorių dėl tam tikros rūšies nuosavybės apsaugą ir saugoti pagal valstybės narės teisę veikiančių reguliuojamų rinkų, kuriose prekiaujama finansinėmis priemonėmis, vientisumą.

(25) Mokėjimų ir atsiskaitymų sistemoje atliktiems sandoriams yra taikoma 1998 m. gegužės 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva dėl atsiskaitymų baigtinumo mokėjimų ir vertybinių popierių atsiskaitymų sistemose ([1]).

(26) Šia direktyva nepažeidžiamos Direktyvos 98/26/EB nuostatos, pagal kurias nemokumo bylos negali turėti jokio poveikio į sistemą teisėtai įvestų užsakymų vykdymui arba sistemai pateiktam užstatui.

(27) Kai kurioms reorganizavimo priemonėms arba likvidavimo procedūroms paskiriamas administratorius. Administratoriaus paskyrimo ir jo įgaliojimų pripažinimas visose kitose valstybėse narėse yra svarbus vykdant buveinės valstybėje narėje priimtus sprendimus. Vis dėlto, reikėtų nustatyti administratoriaus įgaliojimų ne buveinės valstybės narėje ribas.

([1]) OL L 166, 1998 6 11, p. 45.

▼B

(28) Kreditoriai, kurie yra sudarę sutartis su kredito įstaiga prieš priimant reorganizavimo priemonę arba pradedant likvidavimo procedūras, turėtų būti apsaugoti nuo buveinės valstybės narės teisėje įtvirtintų nuostatų, susijusių su užginčijimu, panaikinimu arba nevykdymu, jeigu sandorio naudos gavėjas pateikia įrodymą, kad nurodytam sandoriui taikomoje teisėje nenumatyta jokių priemonių atitinkamam teisiniam veiksmui nagrinėjamoje byloje užginčyti.

(29) Trečiųjų šalių pirkėjų pasitikėjimą tam tikru registruose ir apskaitoje užregistruotu turtu bei nekilnojamojo turto pirkėjų pasitikėjimą svarbu išsaugoti ir po to, kai pradedamos likvidavimo procedūros arba priimama reorganizavimo priemonė. Vienintelis būdas minėtam pasitikėjimui išsaugoti yra numatyti, kad pirkimą turi reglamentuoti vietos, kurioje yra nekilnojamasis turtas, arba valstybės, įgaliotos tvarkyti registrą ar apskaitą, teisė.

(30) Reorganizavimo priemonių arba likvidavimo procedūrų poveikį nagrinėjamam ieškiniui reglamentuoja valstybės narės, kurioje ieškinys nagrinėjamas, teisė, netaikant *lex concursus* nuostatos. Minėtų priemonių ir procedūrų poveikį atskiriems vykdymo veiksmams, kylantiems iš tokių ieškinių, reglamentuoja buveinės valstybės narės teisės aktai pagal šioje direktyvoje nustatytą bendrąją taisyklę.

(31) Reikėtų numatyti, kad buveinės valstybės narės administracinės ar teisminės institucijos priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms skubos tvarka turėtų pranešti apie priimtą reorganizavimo priemonę arba pradėtas likvidavimo procedūras, jei įmanoma, prieš tokios priemonės priėmimą ar procedūrų pradžią, o jei ne — iš karto po to.

(32) Direktyvos 2000/12/EB 30 straipsnyje apibrėžta profesinė paslaptis yra pagrindinis visoms informavimo arba konsultavimo procedūroms taikomas reikalavimas. Dėl to profesinę paslaptį saugoti turėtų visos tokiose procedūrose dalyvaujančios administracinės institucijos, o teisminėms institucijoms šiuo atveju ir toliau taikomos su jomis susijusios nacionalinės nuostatos,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

TAIKYMO SRITIS IR SĄVOKŲ APIBRĖŽIMAI

1 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma kredito įstaigoms ir jų filialams, įsteigtiems valstybėse narėse kitose nei valstybės narės, kuriose yra jų pagrindinės buveinės, tokia prasme, kaip vartojama Direktyvos 2000/12/EB 1 straipsnio 1 ir 3 punktuose, atsižvelgiant į tos direktyvos 2 straipsnio 3 dalyje nustatytas sąlygas ir išimtis.

▼B

2. Šios direktyvos nuostatos dėl kredito įstaigos, kurios pagrindinė buveinė yra ne Bendrijoje, filialų taikomos tik tada, kai minėtos įstaigos filialai veikia ne mažiau kaip dviejose Bendrijos valstybėse narėse.

▼M1

3. Ši direktyva taip pat taikoma investicinėms įmonėms, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 ([1]) 4 straipsnio 1 dalies 2 unkte, ir jų filialams, esantiems kitose valstybėse narėse nei tos, kuriose yra jų pagrindinės buveinės.

4. Taikant pertvarkymo priemones ir vykdant pertvarkymo įgaliojimus, numatytus Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2014/59/ES ([2]), ši direktyva taip pat taikoma finansų įstaigoms, įmonėms ir patronuojančiosioms įmonėms, kurioms taikoma Direktyva 2014/59/ES.

5. Šios direktyvos 4 ir 7 straipsniai netaikomi, kai taikomas Direktyvos 2014/59/ES 83 straipsnis.

6. Šios direktyvos 33 straipsnis netaikomas, kai taikomas Direktyvos 2014/59/ES 84 straipsnis.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šios direktyvos tikslais:

— buveinės valstybė narė – buveinės valstybė narė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 43 punkte,

— priimančioji valstybė narė – priimančioji valstybė narė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 44 punkte,

— filialas – filialas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 17 punkte,

— kompetentinga institucija – kompetentinga institucija, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 40 punkte arba pertvarkymo institucija, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/59/ES 2 straipsnio 1 dalies 18 punkte, kiek tai susiję su reorganizavimo priemonėmis, kurių imamasi pagal tą direktyvą,

— administratorius – asmuo ar įstaiga, kurį (-ią) paskiria administracinės arba teisminės institucijos, įgaliotas (-a) administruoti reorganizavimo priemones,

([1]) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

([2]) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiami Tarybos direktyva 82/891/EEB ir direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES, ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 ir (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).

▼M1

— administracinės arba teisminės institucijos – valstybių narių administracinės arba teisminės institucijos, kurioms suteikta su reorganizavimo priemonėmis arba likvidavimo procedūromis susijusi kompetencija,

— reorganizavimo priemonės – priemonės, skirtos kredito įstaigos ar investavimo firmos, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 2 punkte, finansinei būklei išsaugoti arba atkurti, ir galinčios daryti poveikį trečiųjų šalių pirmiau turėtoms teisėms, įskaitant priemones, susijusias su galimybe sustabdyti mokėjimus, vykdymo užtikrinimo priemones arba sumažinti reikalavimus; tos priemonės apima pertvarkymo priemonių taikymą ir naudojimąsi pertvarkymo įgaliojimais, numatytais Direktyvoje 2014/59/ES,

— likvidatorius – asmuo ar įstaiga, kurį (-ią) paskiria administracinės arba teisminės institucijos, įgaliotas (-a) administruoti likvidavimo procedūras,

— likvidavimo procedūros – valstybės narės administracinių arba teisminių institucijų pradėtos ir prižiūrimos kolektyvinės procedūros, skirtos turtui realizuoti, prižiūrint minėtoms institucijoms, įskaitant tuos atvejus, kai tokios procedūros nutraukiamos pagal kompromisinį susitarimą su kreditoriais ar kitą panašią priemonę,

— reguliuojama rinka – reguliuojama rinka, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos/2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 21 punkte, ([1])

— priemonės – finansinės priemonės, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 50 punkto b papunktyje.

▼B

II ANTRAŠTINĖ DALIS

REORGANIZAVIMO PRIEMONĖS

A. ***Kredito įstaigos, kurių pagrindinės buveinės yra Bendrijoje***

3 straipsnis

Reorganizavimo priemonių priėmimas — taikoma teisė

1. Buveinės valstybės narės administracinės arba teisminės institucijos turi išimtinę teisę priimti sprendimą dėl vienos arba kelių reorganizavimo priemonių įgyvendinimo kredito įstaigoje, įskaitant jos filialus, įsteigtus kitose valstybėse narėse.

2. Reorganizavimo priemonės taikomos laikantis buveinės valstybės narės įstatymų ir kitų teisės aktų, išskyrus atvejus, kai šioje direktyvoje numatyta kitaip.

([1]) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/65/ES dėl finansinių priemonių rinkų, kuria iš dalies keičiamos Direktyva 2002/92/EB ir Direktyva 2011/61/EB (OL L 173, 2014 6 12, p. 349).

▼B

Jos galioja visoje Bendrijoje pagal tos valstybės narės teisės aktus, netaikant kitų formalumų, taip pat kitose valstybėse narėse esančių trečiųjų šalių atžvilgiu, net jei trečiosioms šalims taikomose priimančiosios valstybės narės taisyklėse tokių priemonių nenumatyta arba joms įgyvendinti neįvykdytos numatytos sąlygos.

Reorganizavimo priemonės visoje Bendrijoje taikomos, joms įsigaliojus jas priėmusioje valstybėje narėje.

4 straipsnis

Informacija priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms

Buveinės valstybės narės administracinės arba teisminės institucijos priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms skubos tvarka praneša apie savo sprendimą priimti reorganizavimo priemonę, įskaitant galimus tokios priemonės praktinius padarinius, jei įmanoma, prieš priimdamos tokią priemonę, o jei ne — iš karto po to. Informaciją perduoda buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos.

5 straipsnis

Informacija buveinės valstybės narės priežiūros institucijoms

Jeigu priimančiosios valstybės narės administracinės arba teisminės institucijos nusprendžia, kad jų teritorijoje būtina įgyvendinti vieną reorganizavimo priemonę arba daugiau, jos atitinkamai informuoja buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas. Informaciją perduoda priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos.

6 straipsnis

Paskelbimas

1. Jeigu reorganizavimo priemonių įgyvendinimas, dėl kurio buvo priimtas sprendimas pagal 3 straipsnio 1 ir 2 dalis, gali daryti poveikį trečiųjų šalių teisėms priimančiojoje valstybėje narėje ir jeigu buveinės valstybėje narėje gali būti apskųstas sprendimas taikyti tokią priemonę, buveinės valstybės narės administracinės arba teisminės institucijos, administratorius ar asmuo, kuriam tokie įgaliojimai suteikti buveinės valstybėje narėje, pirmiau minėto sprendimo ištrauką paskelbia *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* ir dviejuose kiekvienos priimančiosios valstybės narės nacionaliniuose laikraščiuose, kad būtų galima laiku pasinaudoti teise apskųsti sprendimą.

2. Ištrauka iš šio straipsnio 1 dalyje numatyto sprendimo kaip galima anksčiau tinkamiausiu maršrutu išsiunčiama Europos Bendrijų Oficialių leidinių biurui ir dviem kiekvienos priimančiosios valstybės narės nacionaliniams laikraščiams.

3. Europos Bendrijų Oficialių leidinių biuras minėtą ištrauką paskelbia ne vėliau kaip per dvylika dienų po jos išsiuntimo.

▼B

4. Skelbtinoje sprendimo ištraukoje atitinkamų valstybių narių valstybine kalba arba kalbomis pirmiausia nurodoma priimto sprendimo tikslas ir teisinis pagrindas, terminai, per kuriuos jis gali būti apskųstas, aiškiai nurodant galutines terminų datas bei visus skundą nagrinėti įgaliotų institucijų arba teismų adresus.

5. Reorganizavimo priemonės taikomos neatsižvelgiant į 1–3 dalyse nustatytas priemones ir galioja visiems kreditoriams, išskyrus tuos atvejus, kai buveinės valstybės narės administracinės arba teisminės institucijos ar minėtas priemones reglamentuojanti tos valstybės teisė numato kitaip.

7 straipsnis

Pareiga informuoti žinomus kreditorius ir teisė pateikti reikalavimus

1. Jeigu buveinės valstybės narės teisės aktuose numatyta pateikti reikalavimus tam, kad jie būtų pripažinti, arba privaloma tvarka pranešti kreditoriams, kurių nuolatinė arba įprastinė gyvenamoji vieta ar pagrindinė buveinė yra toje valstybėje, buveinės valstybės narės administracinės, teisminės institucijos arba administratorius, laikydamiesi 14 straipsnyje ir 17 straipsnio 1 dalyje nustatytos tvarkos, taip pat informuoja žinomus kreditorius, kurių nuolatinė arba įprastinė gyvenamoji vieta ar pagrindinė buveinė yra kitose valstybėse narėse.

2. Jeigu buveinės valstybės narės teisės aktuose kreditoriams, kurių nuolatinė arba įprastinė gyvenamoji vieta ar pagrindinė buveinė yra toje valstybėje, suteikia teisę pateikti reikalavimus arba su jais susijusias pastabas, kreditoriai, kurių nuolatinė arba įprastinė gyvenamoji vieta ar pagrindinė buveinė yra kitose valstybėse narėse, turi tą teisę ir 16 straipsnyje, ir 17 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

B. ***Kredito įstaigos, kurių pagrindinės buveinės yra ne Bendrijoje***

8 straipsnis

Trečiųjų šalių kredito įstaigų filialai

1. Priimančiosios valstybės narės, kurioje yra įsisteigęs kredito įstaigos, turinčios pagrindinę buveinę ne Bendrijoje, filialas, administracinės arba teisminės institucijos skubos tvarka bet kokiomis turimomis priemonėmis informuoja kitų priimančiųjų valstybių narių, kuriose yra įsisteigę įstaigos filialai, įtraukti į Direktyvos 2000/12/EB 11 straipsnyje nurodytą sąrašą, kiekvienais metais skelbiamą *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*, kompetentingas institucijas apie savo sprendimą priimti reorganizavimo priemonę, įskaitant galimus praktinius tokios priemonės padarinius, jeigu įmanoma, prieš priimant tokią priemonę, o jei ne — iš karto po to. Informaciją perduoda priimančiosios valstybės narės, kurios administracinės arba teisminės institucijos nusprendžia tokią priemonę taikyti, kompetentingos institucijos.

2. 1 dalyje nurodytos administracinės arba teisminės institucijos stengiasi derinti savo veiksmus.

▼B

III ANTRAŠTINĖ DALIS

LIKVIDAVIMO PROCEDŪROS

A. ***Kredito įstaigos, kurių pagrindinės buveinės yra Bendrijoje***

9 straipsnis

Likvidavimo procedūros pradžia — informacija, kurią reikia perduoti kitoms kompetentingoms institucijoms

1. Buveinės valstybės narės administracinės arba teisminės institucijos, atsakingos už likvidavimą, turi išimtinę teisę priimti sprendimą kredito įstaigoje, įskaitant jos filialus, įsteigtus kitose valstybėse narėse, pradėti likvidavimo procedūrą.

Buveinės valstybės narės administracinės arba teisminės institucijos priimtas sprendimas pradėti likvidavimo procedūrą, netaikant kitų formalumų, pripažįstamas visų kitų valstybių narių teritorijose ir jose įsigalioja, kai tik minėtas sprendimas įsigalioja valstybėje narėje, kurioje buvo pradėta procedūra.

2. Buveinės valstybės narės administracinės arba teisminės institucijos skubos tvarka bet kokiomis turimomis priemonėmis informuoja priimančiosios valstybės narės kompetentingas institucijas apie savo sprendimą pradėti likvidavimo procedūrą, įskaitant galimus praktinius tokios procedūros padarinius, jeigu įmanoma, prieš pradedant procedūrą, o jei ne — iš karto po to. Informaciją perduoda buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos.

10 straipsnis

Taikoma teisė

1. Kredito įstaiga likviduojama pagal jos buveinės valstybės narės įstatymus ir kitus teisės aktus, išskyrus tuos atvejus, kai šioje direktyvoje numatyta kitaip.

2. Buveinės valstybės narės teisėje pirmiausiai nustatoma:

a) prekės, kurias, pradėjus likvidavimo procedūrą, administruoja ir tvarko kredito įstaiga;

b) atitinkami kredito įstaigos ir likvidatoriaus įgaliojimai;

c) galimos įskaitymo taikymo sąlygos;

d) likvidavimo procedūros padariniai galiojančioms sutartims, kuriose viena iš šalių yra kredito įstaiga;

e) likvidavimo procedūros poveikis individualių kreditorių vykdomoms procedūroms, išskyrus 32 straipsnyje numatytus nebaigtus nagrinėti ieškinius;

▼B

f) reikalavimai, kurie turi būti pateikti kredito įstaigai, ir reikalavimų, kylančių po to, kai buvo pradėta likvidavimo procedūra, nagrinėjimas;

g) reikalavimų pateikimą, tikrinimą ir priėmimą reglamentuojančios taisyklės;

h) taisyklės, reglamentuojančios turto realizavimo pajamų paskirstymą, reikalavimų eiliškumo nustatymą ir kreditorių, kurių reikalavimai, pradėjus nemokumo procedūrą, buvo iš dalies patenkinti dėl jų turimos teisės *in re* arba įskaitymo būdu;

i) nemokumo procedūros užbaigimo sąlygos ir padariniai, ypač kai procedūra užbaigiama sudarius kompromisinį susitarimą su kreditoriais;

j) kreditorių teisės užbaigus likvidavimo procedūrą;

k) kas turi padengti likvidavimo procedūros sąnaudas ir išlaidas;

l) taisyklės, susijusios su visiems kreditoriams žalingų teisės aktų užginčijimu, panaikinimu arba nevykdymu.

11 straipsnis

Konsultavimasis su kompetentingomis institucijomis prieš savanorišką likvidavimą

1. Prieš priimdami bet kokį sprendimą dėl savanoriško likvidavimo, kredito įstaigos valdymo organai tinkamiausia forma konsultuojasi su buveinės valstybės narės kompetentingomis institucijomis.

2. Savanoriškas kredito įstaigos likvidavimas netrukdo taikyti reorganizavimo priemonę ar pradėti likvidavimo procedūrą.

12 straipsnis

Kredito įstaigos leidimo panaikinimas

1. Jeigu sprendimas pradėti kredito įstaigos likvidavimo procedūrą priimamas netaikant reorganizavimo priemonių arba joms nepasiteisinus, įstaigos leidimas panaikinamas pirmiausia Direktyvos 2000/12/EB 22 straipsnio 9 dalyje nustatyta tvarka.

2. 1 dalyje numatytas leidimo panaikinimas netrukdo asmeniui arba asmenims, kuriems suteikti likvidavimo įgaliojimai, tam tikrose kredito įstaigose vykdyti veiklą, jei to reikia ar tai tikslinga likvidavimo tikslais.

Buveinės valstybė narė gali numatyti, kad tokia veikla turi būti vykdoma pritariant ir prižiūrint jos kompetentingoms institucijoms.

▼B

13 straipsnis

Paskelbimas

Likvidatoriai arba bet kokia administracinė ar teisminė institucija praneša apie sprendimą pradėti likvidavimo procedūrą, paskelbdama jo ištrauką *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* ir ne mažiau kaip dviejuose nacionaliniuose kiekvienos priimančiosios valstybės narės laikraščiuose.

14 straipsnis

Žinomų kreditorių informavimas

1. Pradėjus likvidavimo procedūrą, buveinės valstybės narės administracinė arba teisminė institucija ar likvidatorius nedelsdami individualiai informuoja žinomus kreditorius, kurių nuolatinė ar įprastinė gyvenamoji vieta arba pagrindinė buveinė yra kitose valstybėse narėse, išskyrus tuos atvejus, kai buveinės valstybės narės teisės aktuose nereikalaujama pateikti reikalavimo, kad jis būtų pripažintas.

2. Minėtoje informacijoje, pateikiamoje išsiunčiant pranešimą, konkrečiai nurodomi terminai, už jų nesilaikymą taikomos baudos, reikalavimus arba su jais susijusias pastabas priimti įgaliota įstaiga arba institucija ir kitos nustatytos priemonės. Pranešime taip pat nurodoma, ar kreditoriai, turintys pirmumo teisę arba kurių reikalavimai yra apsaugoti *in re*, turi pateikti savo reikalavimus.

15 straipsnis

Įsipareigojimų įvykdymas

Įsipareigojimas, kurį įvykdo asmuo kredito įstaigai, kuri nėra juridinis asmuo, kai jos likvidavimo procedūra yra pradėta kitoje valstybėje narėje ir kai minėtas įsipareigojimas turi būti įvykdytas tos procedūros likvidatoriaus naudai, laikomas įvykdytu, jeigu pirmiau nurodytas asmuo nežinojo apie tai, kad yra pradėta minėta procedūra. Kai minėtas įsipareigojimas įvykdomas prieš paskelbiant 13 straipsnyje nurodytą sprendimą, jeigu nėra priešingų įrodymų, laikoma, kad įsipareigojimą įvykdęs asmuo nežinojo, kad yra pradėta likvidavimo procedūra; kai minėtas įsipareigojimas įvykdomas po 13 straipsnyje nurodyto sprendimo paskelbimo, jeigu nėra priešingų įrodymų, laikoma, kad įsipareigojimą įvykdęs asmuo žinojo apie tai, kad pradėta likvidavimo procedūra.

16 straipsnis

Teisė pateikti reikalavimus

1. Kiekvienas kreditorius, kurio nuolatinė arba įprastinė gyvenamoji vieta ar pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje, o ne buveinės valstybėje narėje, įskaitant valstybių narių valstybinės valdžios institucijas, turi teisę pateikti reikalavimus arba su jais susijusias rašytines pastabas.

2. Visiems kreditoriams, kurių nuolatinė arba įprastinė gyvenamoji vieta ar pagrindinė buveinė yra kitose valstybėse narėse, o ne buveinės valstybėje narėje, taikomos vienodos sąlygos ir tokia pat jų reikalavimų eiliškumo tvarka, kaip lygiaverčiams kreditorių, kurių nuolatinė arba įprastinė gyvenamoji vieta ar pagrindinė buveinė yra buveinės valstybėje narėje, reikalavimams.

▼B

3. Išskyrus atvejus, kai buveinės valstybės narės teisėje yra numatyta pateikti su reikalavimais susijusias pastabas, kreditorius atsiunčia patvirtinamųjų dokumentų, jeigu tokie dokumentai yra, kopijas, nurodydamas reikalavimo pobūdį, jo atsiradimo datą, sumą ir ar jis tvirtina turįs pirmumo teisę, prievolės įvykdymą užtikrinančią priemonę *in re* arba nuosavybės teisės išlaikymo teisę reikalavimo atžvilgiu, taip pat turtą, kuriuo kreditoriui užtikrinamas prievolės įvykdymas.

17 straipsnis

Kalbos

1. Informacija, nurodyta 13 ir 14 straipsniuose, pateikiama buveinės valstybės narės valstybine kalba arba viena iš jos valstybinių kalbų. Šiam tikslui reikia naudoti formą su antrašte visomis oficialiomis Europos Sąjungos kalbomis „Siūlymas pateikti reikalavimą. Reikalavimo pateikimo terminai“ arba, kai buveinės valstybės narės teisėje yra numatyta pateikti su reikalavimais susijusias pastabas, antraštė — „Siūlymas pateikti pastabas, susijusias su reikalavimu. Pastabų pateikimo terminai“.

2. Kiekvienas kreditorius, kurio nuolatinė arba įprastinė gyvenamoji vieta ar pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje, o ne buveinės valstybėje narėje, gali pateikti savo reikalavimą arba su juo susijusias pastabas tos valstybės narės valstybine kalba arba viena iš jos valstybinių kalbų. Tačiau tokiu atveju minėto kreditoriaus pateikiamoje reikalavimo arba su juo susijusių pastabų formoje turi būti antraštė buveinės valstybės narės valstybine kalba arba viena iš jos valstybinių kalbų „Reikalavimo pateikimas“ arba „Pastabų, susijusių su reikalavimais, pateikimas“. Be to, gali būti reikalaujama, kad kreditorius pateiktų savo reikalavimo arba su juo susijusių pastabų vertimą į minėtą kalbą.

18 straipsnis

Reguliarus kreditorių informavimas

Likvidatoriai reguliariai ir tinkamu būdu informuoja kreditorius, ypač apie likvidavimo eigą.

B. ***Kredito įstaigos, kurių pagrindinės buveinės yra ne Bendrijoje***

19 straipsnis

Trečiųjų šalių kredito įstaigų filialai

1. Kredito įstaigos, kurios pagrindinė buveinė yra ne Bendrijoje, filialo priimančiosios valstybės narės administracinės arba teisminės institucijos skubos tvarka bet kokiomis turimomis priemonėmis informuoja kompetentingas institucijas kitose priimančiosiose valstybėse narėse, kuriose yra minėtos kredito įstaigos filialai, įrašyti į Direktyvos 2000/12/EB 11 straipsnyje nurodytą sąrašą, kiekvienais metais skelbiamą *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*, apie savo sprendimą pradėti likvidavimo procedūrą, įskaitant galimus praktinius jos padarinius, jeigu įmanoma, prieš pradedant procedūrą, o jei ne — iš karto po to. Informaciją siunčia pirmiau išvardytų priimančiųjų valstybių kompetentingos institucijos.

▼B

2. Administracinės arba teisminės institucijos, kurios priima sprendimą likviduoti kredito įstaigos, kurios pagrindinė buveinė yra ne Bendrijoje, filialą, priimančiosios valstybės narės kompetentingas institucijas informuoja apie tai, kad buvo pradėta likvidavimo procedūra ir panaikintas leidimas.

Informaciją teikia priimančiosios valstybės narės, nusprendusios pradėti likvidavimo procedūrą, kompetentingos institucijos.

3. 1 dalyje nurodytos administracinės arba teisminės institucijos stengiasi derinti savo veiksmus.

Visi likvidatoriai taip pat stengiasi derinti savo veiksmus.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

REORGANIZAVIMO PRIEMONĖMS IR LIKVIDAVIMO PROCEDŪRAI BENDRAI TAIKOMOS NUOSTATOS

20 straipsnis

Poveikis tam tikroms sutartims ir teisėms

Reorganizavimo priemonės arba pradėtos likvidavimo procedūros poveikį reglamentuoja:

a) darbo sutartims ir darbo santykiams — tik valstybės narės teisė, taikoma darbo sutarčiai;

b) sutarčiai, suteikiančiai teisę naudoti ar įsigyti nekilnojamąjį turtą — tik valstybės narės, kurios teritorijoje yra nekilnojamasis turtas, teisė. Toje teisėje yra apibrėžiamas kilnojamasis arba nekilnojamasis turtas;

c) teisėms į nekilnojamąjį turtą, laivą arba orlaivį, kurios turi būti registruojamos valstybiniame registre — tik jį tvarkančios valstybės narės teisė.

21 straipsnis

Trečiųjų šalių teisės in re

1. Reorganizavimo priemonių priėmimas arba likvidavimo procedūros pradėjimas nedaro poveikio kreditorių arba trečiųjų šalių teisėms *in re* į kredito įstaigai priklausantį ir minėtų priemonių priėmimo arba procedūros priėmimo metu kitos valstybės narės teritorijoje esantį konkretų ir neapibrėžtą (kuris laikas nuo laiko gali keistis) materialų, nematerialų, kilnojamąjį ar nekilnojamąjį turtą.

2. 1 dalyje nurodytos teisės — tai visų pirma:

a) teisė disponuoti turtu ar organizuoti disponavimą juo ir naudotis lėšomis arba pajamomis iš tokio turto, ypač turto suvaržymo arba hipotekos atvejais;

▼B

b) išimtinė teisė į reikalavimo patenkinimą, ypač teisė, garantuota turto suvaržymu arba reikalavimo perleidimu;

c) teisė reikalauti, kad asmuo, kuris turtą valdo arba juo naudojasi be šalies, turinčios į jį tokią teisę, pritarimo, turtą grąžintų ir (arba) už jį atlygintų;

d) teisė *in re* gauti naudą iš naudojamo turto.

3. Valstybiniame registre užregistruota ir trečiosioms šalims taikoma teisė, pagal kurią galima įgyti teisę *in re* tokia prasme kaip vartojama 1 dalyje, laikoma teise *in re*.

4. 1 dalis netrukdo pareikšti ieškinį dėl 10 straipsnio 2 dalies l punkte nustatyto užginčijimo, panaikinimo arba nevykdymo.

22 straipsnis

Nuosavybės teisės išsaugojimas

1. Reorganizavimo priemonių priėmimas arba likvidavimo procedūros pradžia turtą perkančiai kredito įstaigai nedaro poveikio pardavėjo teisėms, grindžiamoms nuosavybės teisės išsaugojimu, kai tokios priemonės priėmimo metu arba pradedant procedūrą turtas yra kitos valstybės narės teritorijoje, o ne toje valstybėje, kurioje buvo priimtos pirmiau nurodytos priemonės arba pradėta procedūra.

2. Reorganizavimo priemonių priėmimas arba likvidavimo procedūros pradžia turtą parduodančiai kredito įstaigai, nelaikomi pagrindu atšaukti arba nutraukti pardavimą po to, kai turtas yra pristatytas, ir netrukdo pirkėjui įgyti į jį teisę, kai tokios priemonės priėmimo metu arba pradedant procedūrą turtas yra kitos valstybės narės, o ne valstybėje, kurioje buvo priimtos pirmiau nurodytos priemonės arba pradėta procedūra, teritorijoje.

3. 1 ir 2 dalys netrukdo pareikšti ieškinį dėl 10 straipsnio 2 dalies l punkte nustatyto užginčijimo, panaikinimo arba nevykdymo.

23 straipsnis

Įskaitymas

1. Reorganizavimo priemonių priėmimas arba likvidavimo procedūros pradžia nedaro poveikio kreditorių teisei reikalauti, kad jų reikalavimai būtų įskaityti kredito įstaigos reikalavimų atžvilgiu, jeigu toks įskaitymas yra numatytas kredito įstaigos reikalavimui taikomoje teisėje.

2. 1 dalis netrukdo pareikšti ieškinio dėl 10 straipsnio 2 dalies l punkte nurodyto užginčijimo, panaikinimo arba nevykdymo.

▼B

24 straipsnis

Lex rei sitae

Nuosavybės teisių į priemones arba kitų teisių į priemones, kurias, prieš įgyjant ar perleidžiant būtina užregistruoti valstybei narei priklausančiame arba joje esančiame registre, sąskaitoje arba centralizuotoje indėlių sistemoje, įgyvendinimą reglamentuoja valstybės narės, kuriai priklauso arba kurioje yra registras, sąskaita arba centralizuota indėlių sistema, teisė.

▼M1

25 straipsnis

Užskaitos sandoriai

Nedarant poveikio Direktyvos 2014/59/ES 68 ir 71 straipsniams, užskaitos sandoriai reglamentuojami išimtinai pagal tokiems sandoriams taikomą sutarčių teisę.

26 straipsnis

Atpirkimo sandoriai

Nedarant poveikio Direktyvos 2014/59/ES 68 ir 71 straipsniams ir šios direktyvos 24 straipsniui, atpirkimo sandoriai reglamentuojami išimtinai pagal tokiems sandoriams taikomą sutarčių teisę.

▼B

27 straipsnis

Reguliuojamos rinkos

Nepažeidžiant 24 straipsnio, reguliuojamiems rinkos sandoriams taikoma tik tokius sandorius reglamentuojančioje sutartyje nurodyta taikoma teisė.

28 straipsnis

Likvidatoriaus paskyrimo įrodymas

1. Administratoriaus arba likvidatoriaus paskyrimas paliudijamas patvirtinta originalaus jo paskyrimo sprendimo kopija arba kitu buveinės valstybės narės administracinės arba teisminės institucijos išduotu pažymėjimu.

Gali būti reikalaujama pateikti vertimą į valstybės narės, kurios teritorijoje administratorius ar likvidatorius ketina vykdyti savo veiklą, valstybinę kalbą arba vieną iš jos valstybinių kalbų. Tokio vertimo nereikia legalizuoti ar taikyti kitą panašų formalumą.

2. Administratoriai ir likvidatoriai turi teisę visų valstybių narių teritorijoje vykdyti visus įgaliojimus, kurie jiems suteikiami buveinės valstybėje narėje. Jie taip pat gali paskirti asmenis, kurie jiems padėtų arba prireikus atstovautų vykdant reorganizavimo priemonę arba likvidavimo procedūrą, ypač priimančiosiose valstybėse narėse, ir pirmiausia tam, kad padėtų išspręsti kreditorių problemas priimančiojoje valstybėje narėje.

▼B

3. Vykdydamas savo įgaliojimus, ypač susijusius su turto realizavimo ir darbuotojų informavimo tvarka, administratorius arba likvidatorius laikosi valstybių narių, kuriose jis ketina veikti, teisės aktų. Tokie įgaliojimai neapima jėgos naudojimo arba teisės daryti įtaką teismo bylų arba ginčų nagrinėjimui.

29 straipsnis

Registracija valstybiniame registre

1. Buveinės valstybės narės administratorius, likvidatorius ar kita administracinė ar teisminė institucija gali reikalauti, kad reorganizavimo priemonė arba sprendimas pradėti likvidavimo procedūrą, būtų registruojami žemės registre, prekybos registre ir kituose valstybių narių tvarkomuose valstybiniuose registruose.

Tačiau valstybė narė gali reikalauti privalomos registracijos. Tokiu atveju pirmiau pateiktoje pastraipoje nurodytas asmuo arba institucija imasi visų tokią registraciją užtikrinančių priemonių.

2. Registracijos sąnaudos laikomos teismo bylų sąnaudomis ir išlaidomis.

30 straipsnis

Žalingi veiksmai

1. 10 straipsnis netaikomas taisyklėms, susijusioms su visiems kreditoriams žalingu teisės aktų užginčijimu, panaikinimu ar nevykdymu, jeigu naudos iš šių veiksmų gavėjas pateikia įrodymą, kad:

— visiems kreditoriams žalingą teisinį veiksmą reglamentuoja kitos valstybės narės, o ne buveinės valstybės narės, teisė, ir

— toje teisėje nenumatyta jokių priemonių, kuriomis būtų galima užginčyti minėtą veiksmą.

2. Jeigu reorganizavimo priemonėje, dėl kurios priima sprendimą teisminė institucija, yra numatytos taisyklės, susijusios su visiems kreditoriams žalingu teisės aktų užginčijimu, panaikinimu ar nevykdymu prieš taikant tokią priemonę, 3 straipsnio 2 dalis netaikoma 1 dalyje numatytais atvejais.

31 straipsnis

Trečiųjų šalių apsauga

Jeigu aktu, sudarytu jau priėmus reorganizavimo priemonę arba pradėjus likvidavimo procedūrą, kredito įstaiga už atlygį realizuoja:

— nekilnojamąjį turtą,

— laivą ar orlaivį, kurį būtina užregistruoti valstybiniame registre, arba

— esamas arba perleidžiamas priemones arba teises į tokias priemones, kurios turi būti registruojamos registre, apskaitoje arba valstybei narei priklausančioje arba joje esančioje centralizuotoje indėlių sistemoje,

▼B

tokio akto galiojimą reglamentuoja valstybės narės, kurioje yra nekilnojamasis turtas arba kuri tvarko minėtą registrą, apskaitą ar indėlių sistemą, teisė.

32 straipsnis

Nagrinėjami ieškiniai

Reorganizavimo priemonių arba likvidavimo procedūros poveikį nagrinėjamam ieškiniui dėl turto arba iš kredito įstaigos atimtos teisės reglamentuoja tik valstybės narės, kurioje nagrinėjamas ieškinys, teisė.

33 straipsnis

Profesinė paslaptis

Visi asmenys, kurie pagal 4, 5, 8, 9, 11 ir 19 straipsniuose nustatytą informavimo arba konsultavimosi tvarką turi gauti arba suteikti informaciją, privalo saugoti profesinę paslaptį pagal Direktyvos 2000/12/EB 30 straipsnyje nustatytas taisykles ir sąlygas, išskyrus teismines institucijas, kurioms taikomos galiojančios nacionalinės nuostatos.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

34 straipsnis

Įgyvendinimas

1. Valstybes narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 2004 m. gegužės 5 d., įgyvendina šia direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Nacionalinės nuostatos, priimtos taikant šią direktyvą, taikomos tik toms reorganizavimo priemonėms ar likvidavimo procedūroms, kurios priimtos ar pradėtos po šio straipsnio pirmojoje pastraipoje nurodytos datos. Iki minėtos datos priimtas priemones arba pradėtas procedūras reglamentuoja teisės aktai, kurie buvo taikomi jų priėmimo metu ar pradžioje.

2. Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

3. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

▼B

35 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo dieną.

36 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms